

XIII

XIII declaració Lluita Internacionalista

Prou racisme policial! Regularització, JA!

Racisme+ covid 19+ crisi econòmica: una barreja explosiva

L'assassinat de George Floyd a Minneapolis, un cas més de violència policial racista, ha desencadenat una onada d'indignació als Estats Units. Diverses comissaries han estat cremades i la protesta ha arribat fins la porta de la Casa Blanca. Trump ha sortit –com sempre- provocador i desafiant: «*soc el vostre president de la llei i l'ordre*», caracteritzant de «*terroristes domèstics*» els manifestants i proclamant –mentre s'amagava al búnquer de la Casa Blanca- «*he enviat milers i milers de soldats fortament armats*».

Però potser aquest cop, la teatralització se li ha girat en contra i no ha mesurat bé la ràbia continguda. No era la primera mort d'un afroamericà a mans de la policia, però aquesta arriba en una situació molt particular. La pandèmia de covid-19 ha castigat brutalment les poblacions treballadores, la població negra i hispana, que també són les més castigades per la crisi capitalista que ha accelerat el virus. L'ingrés per càpita de la població negra és deu cops menor que el de la blanca. La taxa d'atur és més del doble entre la població negra. La taxa d'assassinats a mans de la policia de nord-americans de pell negra multiplica per cinc la dels blancs. Lemes com «*Sense justícia no hi ha pau*» o «*Respecta la meva existència o espera la meva resistència*» retronen a les manifestacions, a més del tristament conegut «*No puc respirar*».

Malgrat la repressió i els intents demòcrates de fer callar la protesta amb lleis que limitin les pràctiques policials, la mobilització no s'atura i en diverses localitats ha provocat que fins i tot sectors de la policia s'hagin solidaritzat amb els manifestants. A Minneapolis fins i tot l'ajuntament ha aprovat la dissolució de la policia. A sis mesos de les eleccions presidencials, Trump encadena la nefasta gestió de la pandèmia, la crisi econòmica i ara el seu suport al supremacisme i al racisme policial i ja es troba per darrere del demòcrata Joe Biden a les enquestes. Però si la derrota de Trump donaria alè a la mobilització, ¿quin entusiasme pot aixecar, sobretot entre els joves, una victòria de Biden, un home de les elits de l'establiment,

que com a senador va votar lleis que lesionaven els afroamericans?.

El racisme és un component fonamental del capitalisme que pretén justificar l'explotació del proletariat negre i alhora dividir la classe obrera. Un element essencial per l'acumulació capitalista inicial als Estats Units, basada en l'esclavisme. Per això, és impossible eradicar el racisme sense acabar també amb el capitalisme.

Internacionalització de la protesta

La protesta contra el racisme policial s'ha estès arreu. Enormes manifestacions a Londres, Pretòria, París, Berlín o Sydney. Amb un component anti-Trump i antiimperialista, però també denunciant els abusos policials en cadascun d'aquests països. A França per Adama Traoré, el jove assassinat per la policia el 19 de juliol del 2016, quan l'avui regidor a l'Ajuntament de Barcelona, Manuel Valls, era ministre de l'Interior. La seva família segueix lluitant per exigir investigació i càstig però la justícia continua entestada en arxivar el cas.

Entre d'altres ciutats, a Saragossa es reunien milers de persones, a Madrid, més de 3000 per-

situacions generalitzades d'explotació al camp. També en els altres sectors que no es poden deslocalitzar: els serveis, la construcció, el treball de cures....

Perquè les lleis d'estrangeria són l'altra cara de les reformes laborals: que pretenen deixar una bossa de treballadores i treballadors migrats emmordassats sense drets per ser carn de canó de l'explotació i poder-los utilitzar per pressionar a la baixa les condicions del

sones es van aplegar davant l'ambaixada dels Estats Units. A Barcelona, després de la manifestació davant el consolat nord-americà, la concentració del diumenge 7 va omplir la Plaça de Sant Jaume amb milers de persones, i va arrencar amb la denúncia dels casos de racisme policial a l'estat espanyol Per esmentar alguns: els assassinats als CIEs - com Idrissa Diallo a 2012 i Aramis Manukyan a 2013, al de la Zona Franca-, els perseguits pels Mossos com Mor Sylla a Salou a 2015 o per la policia com Mame Mbaye a Lavapiés a 2018, a les comissaries sigui de Getafe (l'hondureny Alfonso Fortín Sánchez 2008) o de Canàries (el kenia Samba Fofana a 2002), els 15 migrants tirotejats per la Guàrdia Civil a la platja del Tarajal el 2014, el jove Iliass Tahiri ofegat en una «contenció» – semblant a la que va matar a George Floyd- en una residència d'Almeria l'any passat, i un llarg etcètera que té el seu màxim exponent en els 20.000 morts -segons l'Organització Internacional per les Migracions- en el Mediterrani entre 2014 i març 2020. La pandèmia ha estat l'última excusa pels governs d'Itàlia i Malta per bloquejar les ONG de rescat i, sense testimonis, deixar morir la gent al mar o accelerar les expulsions en calent a l'aigua, mentre la gent continua fugint de Líbia, a causa de la intensificació del conflicte. Fins i tot sent els països més colpejats per la pandèmia, la gent continua intentant arribar a Espanya o Itàlia perquè les desigualtats i la persecució fan més por que el virus.

Però no només es denuncia el racisme policial: en plena temporada de recollida de la fruita a Lleida, centenars de migrants viuen als carrers, sense protecció davant la pandèmia, a l'espera d'un jornal. Després que es denunciés per part del SAT la situació denigrant de les dones jornaleres en la recollida de la maduixa a Huelva, novament trobem

conjunt de la classe treballadora. **El racisme no és un accident ni un problema que es resol en el terreny de l'educació: és un instrument en mans d'estats i patronals per garantir-se els beneficis i sobreexplotant els més desprotegits, generant por a la resta. Una eina també, en moments de crisi perquè l'odi es dirigeixi cap a baix i no cap als autèntics responsables del problema.**

A Itàlia, on el govern ha aprovat una regularització durant sis mesos només per als treballadors domèstics i de l'agricultura pressionats per la patronal que veia com es perdrien les collites, es va fer una vaga de temporers el 21 de maig, per exigir una regularització més àmplia i millors condicions laborals. A l'estat espanyol, com ha denunciat la plataforma Girona Acull, el permís de treball pels joves migrants extutel·lats si recullen fruita només mentre dura la temporada, i que després tornaran a quedar sense papers és una vergonya per un govern que es diu d'esquerres.

La lluita per la igualtat de drets és una lluita de totes les treballadores i treballadors i no és només una qüestió de solidaritat, és un problema de defensar-nos com a classe per aconseguir que aquesta crisi no la paguem els de sempre.

George Floyd: investigació i càstig als assassins i els polítics còmplices

Fora racisme policial i institucional: derogació de la Llei d'Estrangeria.

Regularització, ja!

10/06/2020